

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 396/14</i>
------------------	-----------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 października 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska (spr.) SSO del. Elżbieta Selwa
	Protokolant	st.sekr.sądowy Maria Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **9 października 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. L.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o prawo do emerytury

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **11 marca 2014 r.** sygn. akt **III U 99/14**

I o d d a l a apelację,

II z a s ą d z a od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R. na rzecz wnioskodawcy J. L. kwotę

297 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 grudnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t. jedn. Dz. U. 2009 nr 153 poz. 1227) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił prawa do emerytury J. L., ponieważ nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Do powyższego okresu organ rentowy nie uwzględnił zatrudnienia od 19.05.1978 r. do 25.04.1985 r. oraz od 19.06.1987 r. do 31.03.1998 r. w (...)

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, przy uwzględnieniu do stażu pracy spornych okresów pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że wnioskodawca nie otrzymał prawidłowego świadectwa pracy.

Wyrokiem z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt III U 99/14 Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy J. L. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia 23 listopada 2013 r.

Sąd ustalił, że J. L. uzyskał prawo jazdy kategorii drugiej w 1976 r. Od 19 maja 1978 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...)i pracował jako kierowca samochodu ciężarowego, pomimo iż w umowie o pracę zapisane miał stanowisko murarza. W okresie pracy na budowie eksportowej w Czechosłowacji (od listopada 1978 r. do lutego 1980 r.) wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego typu gruszka. Po powrocie do pracy w (...) od marca 1980 r. do 31.03.1998 r. wnioskodawca jeździł samochodami z gruszką, o masie własnej 5 ton, marki najpierw Jelcz, a potem Tatra. Dalej Sąd ustalił, że także w trakcie drugiego wyjazdu na eksport w okresie od kwietnia 1985 r. do czerwca 1987 r. wnioskodawca kierował samochodem z gruszką. Wnioskodawca otrzymał świadectwo pracy w warunkach szczególnych, potwierdzające że w okresie od 19.05.1978 r. do 31.03.1998 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, wymienioną w wykazie A, dziale VIII, poz. 2 pkt. 2.

Przechodząc do oceny prawnej, Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca spełnia warunki do wcześniejszej emerytury, ponieważ ma piętnastoletni okres pracy w warunkach szczególnych, nawet przy odliczeniu okresów pracy na eksporcie.

W apelacji od powyższego wyroku organ rentowy organ rentowy domagał się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania , zarzucając naruszenie art. 184 ust. 1 pkt. 2 w związku z art. 27 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, poprzez uznanie że wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania wcześniejszej emerytury, pomimo że nie wykazał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a także art. 233 § 1 kpc, poprzez dokonanie oceny dowodów bez wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że w związku z ustaleniem, że wnioskodawca pracował na budowach eksportowych i brakiem informacji na temat faktycznej długości okresu tej pracy, a także terminu wykorzystania urlopu wypoczynkowego po eksporcie, prawdopodobnie skróceniu ulegnie wymiar okresu składkowego wnioskodawcy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu.

W decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 15 kwietnia 2008 r. organ rentowy ustalił wnioskodawcy okres składkowy w wymiarze: 24 lata, 6 miesięcy i 16 dni. W decyzji z dnia 10 grudnia 2013 r. w przedmiocie odmowy

prawa do emerytury Zakład przyjął za udowodnione okresy składkowe w ilości: 24 lata, 9 miesięcy i 17 dni oraz okresy uzupełniające – pracy w gospodarstwie rolnym w wymiarze: 11 miesięcy i 12 dni, łącznie 25 lat.

Uczynione przypomnienie jest konieczne o tyle, by wskazać, że organ rentowy nie kwestionował wcześniej ogólnego stażu pracy wnioskodawcy i dopiero w apelacji podnosi zarzuty w tym zakresie, zmierzając do ustalenia w odwoławczym postępowaniu sądowym wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zakres rozpoznania i rozstrzygnięcia przez Sąd wyznacza treść decyzji organu rentowego. Spór w sprawie dotyczy prawa, a nie wysokości świadczenia, a przedmiotem obecnego postępowania nie było rozliczenie okresów składkowych i nieskładkowych, ale zbadanie istnienia warunków koniecznych do przyznania J. L. wcześniejszej emerytury, a w szczególności jedynego spornego - warunku piętnastoletniego stażu pracy w warunkach szczególnych. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy przyjął, że wnioskodawca w okresach od 19.05.1978 r. do 25.04.1985 r. oraz od dnia 19.06.1987 r. do 31.03.1998 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze prace kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, wymienionego w wykazie A, dział VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia RM z dn. 7.02.1983 r. Powyższe ustalenie Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje i przyjmuje za własne, nie było ono sporne na etapie postępowania apelacyjnego.

W trakcie zatrudnienia w (...) wnioskodawca był dwukrotnie kierowany przez macierzysty zakład pracy do pracy za granicę, a po zakończeniu zatrudnienia na eksporcie korzystał z urlopu, przewidzianego w § 10 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicę w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (tekst jedn. Dz.U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 z późn. zm.). Specyfika sytuacji wnioskodawcy polega na tym, że to jego pracodawca kierował go do pracy w byłej Czechosłowacji, gdzie prowadził budowy. Nie udzielał więc urlopów bezpłatnych, bo był tym samym podmiotem zatrudniającym w kraju i za granicą. Brak informacji, czy urlop po zakończeniu umowy eksportowej był urlopem płatnym, czy też nie. Nawet jednak w sytuacji wyłączenia tego urlopu od 3.05.1987 r. do 18.06.1987 r. z ogólnego stażu pracy, wnioskodawca będzie w dalszym ciągu spełniał warunek wykazania 25 lat ogólnego stażu pracy, skoro niekwestionowany przez ZUS jest uzupełniający okres jego pracy w gospodarstwie rolnym od 16.10.1975 r. do 18 maja 1978 r.

Konkludując, stwierdzić należy, że Sąd pierwszej instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe w sprawie i prawidłowo ocenił, że wnioskodawca spełnia wszystkie warunki nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku, zgodnie z art. 184 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w punkcie I sentencji na podstawie art. 385 kpc. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w punkcie II na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc i art. 109 § 1 kpc, przy uwzględnieniu taryfowych stawek tego wynagrodzenia przewidzianych w § 13 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz. U. 2013 nr 461).